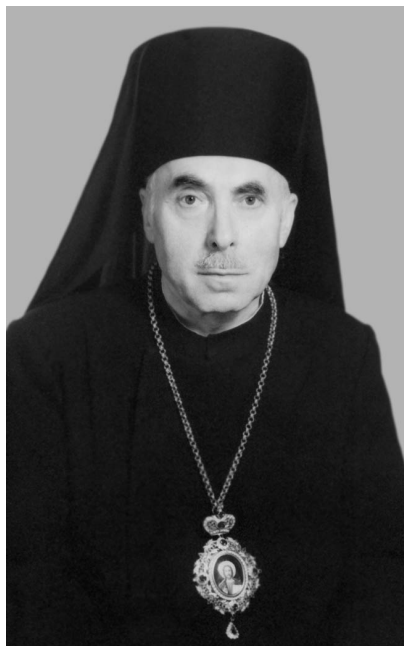

АНАТО́ЛІЙ (Дублянський Анатолій Захарович; 11. 11. 1912, с. Перетоки, Луцького пов., пізніше Ківерців. р-ну Волин. обл. — 28. 10. 1997, м. Новий Ульм, ФРН) — церковний діяч УПЦ в Західній Європі. Почес. д-р філософії УВУ (1988), дійс. чл. НТШ (1992). Син іконописця й різьбяра. Навч. на гуманістичних ф-тах Віден. (1931–33) та Варшав. (1936–38) університетів. Магістр філософії. Працював у Волин. краєзнав. музеї

(Луцьк), учителем та журналістом (1938– 42). Друкував статті істор.-краєзнав. змісту в часописах Волині, також співпрацював з Польс.-укр. бюлетнем. Редагував г. «Український голос» (Луцьк, 1942–44). Від 1944 — в еміграції. 8 грудня 1951 висвячений на диякона (Мюнхен; архієпископ Никанор), 9 грудня — на священника. Редагував ж. «Рідна Церква» (1952–88). Протоієрей (травень 1956), протопресвітер (1973). Прийняв чернецтво 24 травня 1981. Єпископ Лондонський і Західноєвропейський (хіротонія 31 травня 1981, Бавнд-Брук; митрополит Мстислав, архієпископи Марко й Костянтин), архієпископ Паризький (1983), митрополит Паризький і Західноєвропейський (1994).

Основні праці

Тернистим шляхом: Життя митрополита Никанора Абрамовича. Лондон, 1962; Українські святі. Мюнхен, 1962; Сучасний стан православної церкви в Україні. Мюнхен, 1965.

Рекомендована література

1. Хіротонія єпископа Анатолія // Рідна церква. 1981. Ч. 127–128, лип.– груд.;
2. Глинін А. Один із носіїв правд Божих у світі видимому // УВ. 1992, 15 берез.;
3. Його ж. Чіткість проповідування // Там само, 27 груд.

С. І. Білокінь

Бібліографічний опис:

Анатолій / С. І. Білокінь // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-44070>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).